

VÁŠ•TE RÁ•DA? NEBOJTE, S DĚŠTMA VÁ•S TO PĚJDE...

NedĚle, 09 Āerven 2019

V mĀm ĀivotĀ bez dĀtĀ- jsem mĀla jasno. DĀti jĀ- zdravĀ, pestĀ™e a s chutĀ-. DĀ-ky mnĀ samozĀ™ejmĀ. Je to o dĀ budu to mĀ-t pod kontrolou. Bude mĀ to bavit. A dĀti taky. UĀijem si to... DĀti mĀim teĀ• tĀ™mi. Iluze ĀĀdnĀ. Byla jsem nĀivĀitĀ u kamarĀdky, jejĀ-Ā¼ manĀ¼el je kuchaĀ™. Ona doma se dvĀma dĀtmi.

V kuchyni vstup do spĀ-Ā¼ky situovanĀ o pĀjr schodkĀ nĀ-Ā¼. KamarĀdka mi vyprĀvĀla, jak manĀ¼ela marnĀ nĀkolik mĀsĀ-cĀ (neĀ™Ā-kala nĀj hodou let?) prosĀ-, aby ke vstupu namontoval dveĀ™e, nebo alespoĀ zĀjbranu. Ā½e musĀ- neustĀje zachraovat dĀti, kterĀ se jĀ- u schodĀ motajĀ-. ĀEistĀ- tĀ™eba mrkev na polĀ-vku, a co pĀjr vte™in musĀ- vĀje odloĀ¼it a dĀti nasmĀrovat jinam. Je to vyĀerpĀvajĀ-cĀ- a zbyteĀnĀ. ManĀ¼el nad tĀ-m prĀ½ leĀ¼ĀrnĀ mĀivĀi rukou, nebo nechĀpavĀ vrtĀ- hlavou, aĀ si tam nĀco pĀ™istrĀĀ-, nebo dĀ-tĀ nĀjak zabavĀ-, Ā¼e snad udĀlat polĀ-vku netrvĀj tak dlouho... Tak. Matky na mate™skĀ chĀipou. S lehkĀ½m pĀ™ikĀ½vnutĀ-m jednoznaĀnĀ schvalujĀ- stisknout spouĀĀ. Pro ty ostatnĀ- jsem se rozhodla vytvo™it fotoblog o tom, jak snadnĀ, rychlĀ, motivujĀ-cĀ- a zĀjavnĀ je takovĀ stravovĀjnĀ- s dĀtmi.

Je rĀjno. V noci jste toho moc nenaspali. Jste matka. Vy ale spĀjt nepotĀ™ebujete, protoĀ¼e rĀjno pĀ™ece nevstĀivĀite do prĀice. ZĀstĀivĀite doma. MĀite se jen postarat o dĀti.

Venku se chvĀje rosa v zĀĀ™i letnĀ-ho slunce. Co takhle nĀco zdravĀho, ĀerstvĀho, vĀ¼ĀivnĀho?... Ano, jste opakovanĀ, navzdory realitĀ mate™skĀ, plnĀ- ideĀlĀ. DvĀ starĀĀ- dĀti mi jeĀitĀ spĀ- (nespaly v noci, tak nechĀjpu, proĀ se tomu nĀkdo divĀ-), s tĀ-m nejmladĀĀ-m odbĀ-hĀim na zahradu pro ĀerstvĀ jahody.

JonĀĀj mĀj radost. VzĀpĀtĀ- ovĀjem poznamenĀj, Ā¼e tohle nechce. Chce tĀ™eĀjnĀ. Neboli tĀ™i dny otevĀ™enĀ½ kompot, kterĀ½ manĀ¼el zapomnĀl rĀjno stĀjt na stole. Taky chce jinĀ kĀ™upinky, nechce jogurt a do pitĀ- brĀko. ChvĀli diskutujem, ale nakonec se podvoluju. Matky rozumĀ-.

Filip zjiĀĀuje, jestli JonĀĀjova vafle letĀ- stejnĀ rychle, jako ta jeho. JonĀĀj odmĀ-tĀj pokraĀovat v jĀ-dle. DojĀ-dat vafle se nechce uĀ¼ ani mĀ. DobĀ™e, pĀ™Ā-tĀ po dĀtech rĀjno jen hodĀ-m rohlĀ-kem.

ObĀd. V ledniĀce mĀim vaniĀku s mrkvĀ-. UĀ¼ by bylo tĀ™eba jĀ- spotĀ™ebovat. Co takhle mrkev podusit na mĀjsle, mĀim vyndanĀ vepĀ™ovĀ, i zĀjsobu brambor ve spĀ-Ā¼i. VĀjechno domĀjcĀ-, jsme na dĀdinĀ, chĀjpete. O prase v chlĀ-vku se manĀ¼el zodpovĀdnĀ staral poctivou ĀĀst zimy. Kus masa, co se chystĀj m dĀtem pĀ™ipravit, mĀj poĀ™Ādnou hodnotu.

PĀ™i ĀĀtĀnĀ- mrkve si vzpomenu na kamarĀdku. SpĀ-Ā¼ku v podzemĀ- sice nemĀjme, ale dĀti jsou

vynalĎ zavĎ. Nebo nemajĎ- svĎj den. Nebo jsou ospalĎ. Nebo majĎ- v plence. Nebo se jim zasekla hraĎka. Nebo si vzĎjemnĎ ukradli hraĎku. Nebo se navzĎjem bouchly. Nebo se o nĎco bouchly. Nebo! VaĎm, jasnĎ? ĎEistĎ-m tu mrkev uĎ dobrou tĎmi ĎtvrtĎ hodinu. A praĎka doprala, mimochodem.

Na svĎj vĎtvor

jsem patĎnĎ hrdĎ. Nikdo jinĎ, neĎ matky na mateĎskĎ, nepochopĎ- tu hodnotu pĎipravenĎho jĎ-dla. VĎje nakrĎjet na malĎ kousky, zkontrolovat teplotu, nahnat dĎti ke stolu. JonĎj nechce sedĎt v jĎ-delnĎ- ĎidliĎce, ale vedle MatĎje. NemĎjme ale dva podsedĎky, vysvĎtluju mu, Ďe musĎ- kleĎet, nebo na nĎj bude talĎ-Ď moc vysoko. Je to marnĎ, kĎivda byla zpĎsobena, z jĎ-dla uĎ nic nebude.

MatĎje stĎje bolĎ-

v krku, odmĎ-tĎj jĎ-st. KolektivnĎ- trauma ovlĎdĎj pracnĎ navozenou idylu. Ne, Ďe bych teda byla zvyklĎj na nĎco jinĎho. To jĎ-dlo pĎihĎ-vĎm tĎmi dny a nakonec ho hĎzĎm koĎkĎm. Tolik k domĎcĎ-mu vepĎovĎmu. Co takhle kuĎecĎ-. Hezky naloĎit den pĎedem. Jako pĎĎ-lohu kuskus s hrĎjĎkem, to se urĎitĎ ujme. MatĎj nechce sedĎt u stolu. V televizi bĎ-Ď- Ďj moulvĎ.

SnaĎm se

nekĎet. Dohodneme se, Ďe zmĎnĎ-me mĎsto k jĎ-dlu. MatĎje s JonĎj posadĎm k vlastnĎ-mu stoleĎku poblĎ-Ď televize, nejmladĎj ho Filipa tak budu moct v klidu krmit. StavĎm jeho Ďidli do prostoru a rezignovanĎ akceptuju jeho pokusy se strefit do pusy. MĎj z toho radost, aspoĎ nĎkdo.

Ne Ďe bych teda uvaĎovala o polednĎ- siestĎ.

Kuskus je na Ďklid

extrĎmnĎ odolnĎ. PĎilne k jakĎmukoliv povrchu, setĎ-t se nedĎj, zamĎst se nedĎj, vysĎit jde tĎ-Ďko. StejnĎ jako rĎĎe. MusĎ-te to nechat trochu zaschnout. BĎhem doby zasychĎjnĎ- ovĎjem manĎvrovat dĎti do jinĎch mĎst. Nebo budete kulĎky kuskusu Ďi rĎĎe nachĎzet po domĎ nĎkolik nĎsledujĎ-cĎ-ch dnĎ-. VĎĎte mi, mluvĎm z vlastnĎ- zkuĎnosti.

Bude vĎj jedno,

jak a kde ho dĎti snĎ-. Nikdo nebreĎĎ-, jĎ-dlo snĎzeno, mise splnĎna. ZaĎijete dny, kdy vĎj bude jedno, jestli vaĎje dĎti baĎitĎ- pĎjrký, uzenĎ, Ďi smaĎenĎ, hlavnĎ Ďe nĎco snĎ- a nekĎĎ- pĎmi tom. VĎdyĎ kdyĎ jste byli malĎ-, nebylo to jinak. A co z vĎjs vyrostlo...

TĎ-mto bych chtĎla

podpĎit vĎjchny matky, kterĎ majĎ- dojem, Ďe stran jĎ-dla u svĎho dĎ-tĎte selhĎvajĎ-. Nebojte, vĎjude je to stejnĎ. A ten buĎt jim jednou za Ďas dopĎejte!

KATERINA KAROLOVĎ